LAK LAK

Laklak 79

FIKIR FIKIR KAYNATAN, GÜLDÜRMEKTEN OYNATAN DERGİ

İSTANBUL'DA DA UÇAN DAİRELER GÖRÜLDÜ

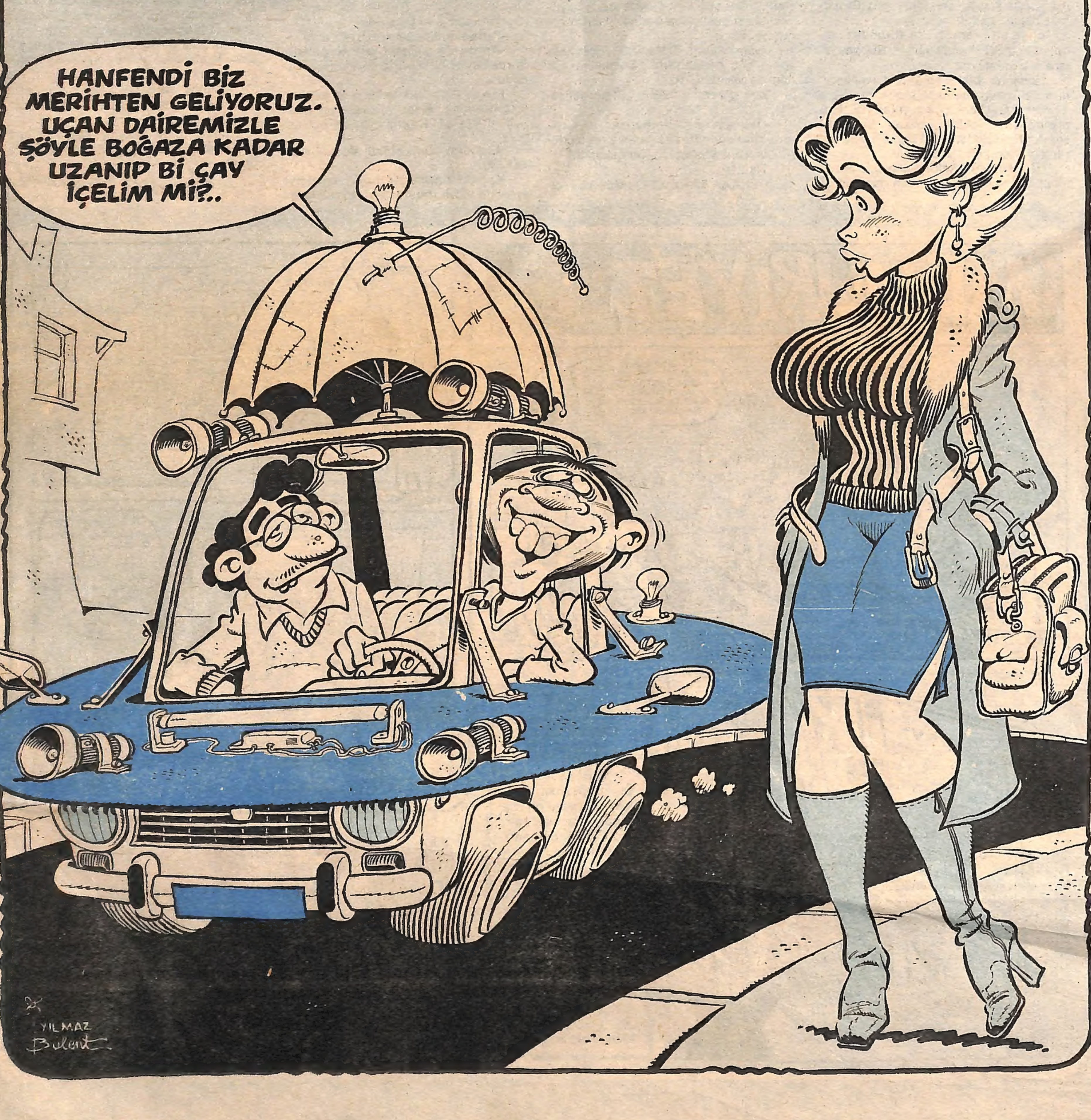

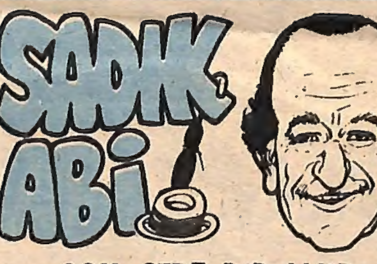

ÇOK SERT BİR AMİR

Bakıyorum da, emekli olmak gitgide çekici bir hale geldi şu son yıllarda.. İkramiye, katsayı falan derken bayağı her memurun can attığı bir şey...

Oysaki bir vakitler yıllanmış memurların uykularını kaçıran tatsız bir kabustu emeklilik.. Hele az çok sivrilmiş memurlar kızağa çekildiler miydi sönmüş balona dönerlerdi.

Buna ait, kara mizah türünden, oldukça komik bir anım vardır. Bugün sizlere onu anlatayım.

Delikanlı bir memurum. Anadolu'nun uzakça ve oldukça sönük bir iline atanmıştım. Üstelik harp yılları idi. Her alanda kıtlık, yokluk, vesika... Dayanılır şey değil. Hele İstanbul'dan ilk defa ayrılan gencecik bir bekâr için...

İki yıl sürekli kaldım orada... Senelik izin diye bir şey o zaman da vardı ama, veren kim...

Bir de yaşlıca başmüdürümüz vardı ki, Allah Allah.., Yüzüne bakan yüz lira kaybeder dedikleri cinsten, aksi mi aksi, sert mi sert laf anlamaz, dert dinlemez bir zehir zıkkım...

(Kardeşi evleniyor, annesi hasta) falan diye bahaneler, belgeler uydurdum. Nafile izin vermiyor.

Bir Yılbaşı idi. Perşembeye rastlıyordu. Hesapladım. Perşembe öğleden sonra trene atlarım. Cuma, cumartesi İstanbul Pazar sabahı gene tren.. Pazartesi işbaşındayım. Kimsenin ruhu duymaz. Deyip atladım trene.. Ama hesabım tutmadı.

Müthiş bir kış vardı. Trenler kara saplandı. İki gün donduk geberdik ve İstanbul'a üç gün gecikme ile geldik. Gelir gelmez de kırk derece ateşle haydi yatağa. Soğuklardan bademciklerim azmıştı gene.

Uzatmayalım. Görevime onbeş gün sonra güç dönebildim. Durumum çok hem de çok kötü idi.

Beni gören sicil amiri (Personel şefi):

-Ölümlerden ölüm beğen.. diye içini çekti. Beğendim ve çaresiz başmüdürün kapısına yanaştım. Korka korka:

-Tık...tık...

-EVEAAAAAAAATT (Müdürce evet demek.)

İçeri girmemle kıyamet koptu. Başmüdür Bey, poposuna dikiş iğnesi batırılmış gibi, hop oturup hop kalktı. Açtı ağzını, yumdu gözünü. Serseriliğimden başladı. Ne İstanbul züppeliğim kaldı, ne haylazlığım, ne tembelliğim ne de nankörlüğüm. Avaz avaz bağırıyordu:

-Sen ne sanıyorsun be. Burası dingonun ahırı mı.. Dilediğin zaman çek git, canın isteyince gel... Yağma yok arkadaş.. Gör bak, neler edeceğim sana.. Sürüm sürüm süründürürüm valla.. Vazife nedir bilir misin sen? Yooo, ne gezer? Vazife vatan demektir. Vataaan..

Baktım iş vatan hainliğime kadar gidecek, yatıştırmaya kalktım.

-Bi dakka efendim.

-Efendiler götürsün seni.. Oyunculuğa kalkma gene. Tiyatora değil burası (Operet yazdığımı biliyordu)

-Ama efendim, annem hasta diye.

-Annen de patlasın sen de patla... Burda devlet hizmeti var, kanun var kanuuun...

Meğer emeklilik kanunu da kapının eşiğindeymiş. Kapı vuruldu. Personel şefi elinde bir kağıtla süklüm püklüm girdi:

-Efendim bunu şimdi aldık... dedi ve kaçtı.

Kağıtta başmüdür beyin emekliye ayrıldığı yazılı imiş. Üstad, gözlüklerini burnuna takıp, mektubu okudu...Ve bir anda değişiverdi.O astığı astık, muhteşem başmüdür gitti, yerine sanki feylesof, hoşgörülü, tatlı bir hanım teyze geldi. Bir iki:

-Yaa... yaaa... Demek öyle... Vay namussuzlar... Yazıklar olsun bee. Gibi teessüf sözleri döküldü ağzından. Sonra bana tatlı tatlı baktı:

-Otursana evladım. Niye ayakta duruyorsun.. Birer kahve içeriz değil mi? Bak... Böyledir işte... Adamı otuz yıl eşşek gibi dağlarda koştururlar. Tam bir üst derece ve daha iyi bir yer beklerkeen kıçına bir tekme hadi dışarı.. Devlet hizmeti nankördür nakööör... Sen iyi ettin. Akıllısın.

-Bendeniz...

-Yoo, valla iyi ediyorsun. İzin de hakkın gezmekte.. Şey, nasıl oldu anneciğinin hastalığı.. Anlat anlat.. Gözünü sevdiğimin İstanbul'u ne alemde?..

Sohbete daldık. Annelerin iyiliğinden, İstanbul'un güzelliğinden sözettik uzun uzun..

Aslında çok şeker adammış meğer. Giderayak bana onbeş gün daha izin verdi üstelik.

Yıllar sonra Taksim Meydanı'nda rastlaştık. Bir sarıldık, bir öpüştük ki hiç sormayın.

Sadık Şendil

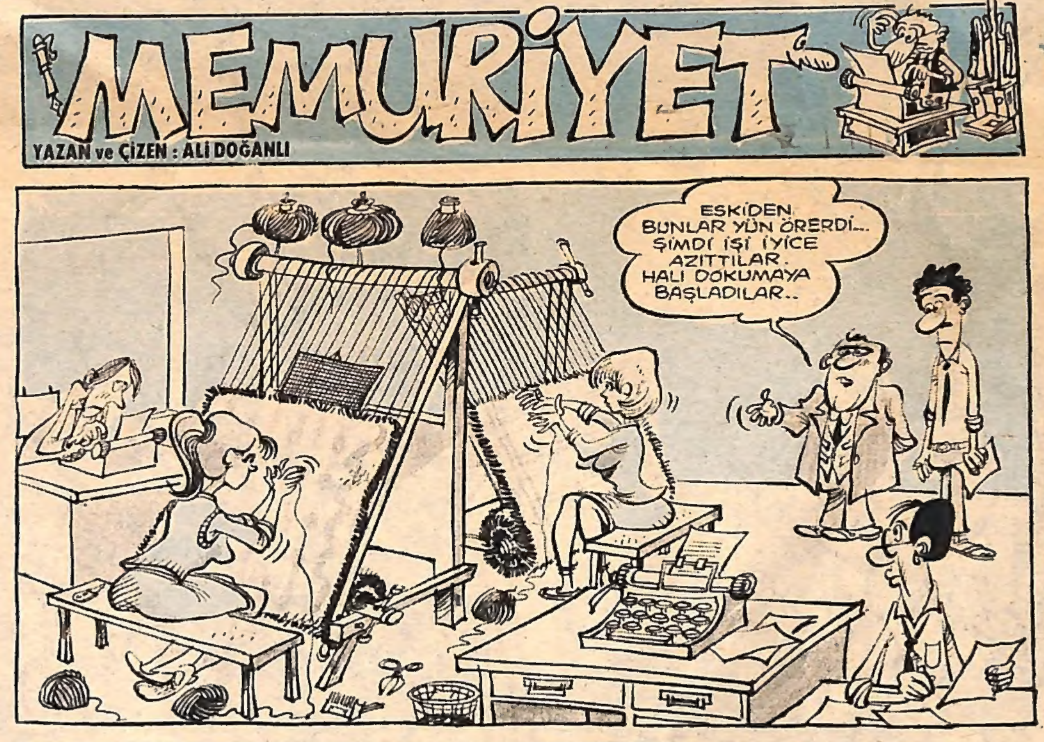

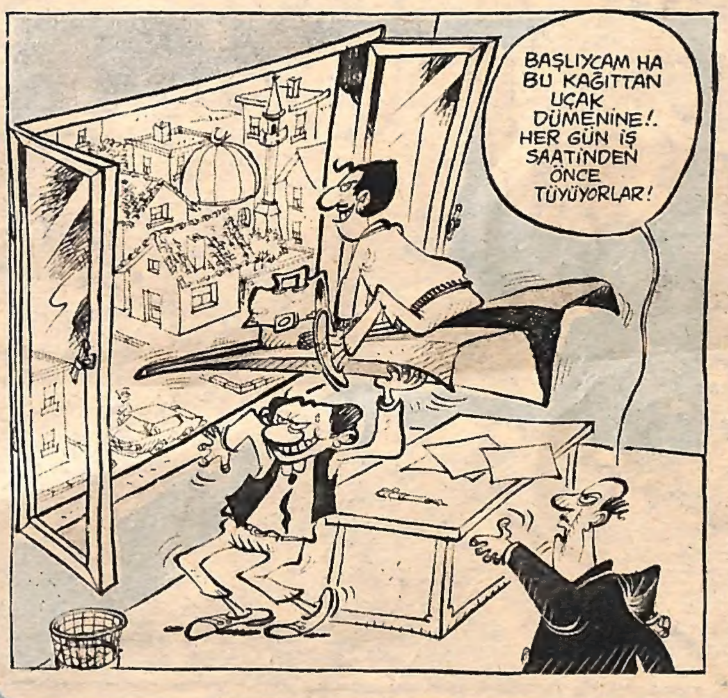

ACELE BİR MEMUR ARANIYOR

Boyu uzun, fizik ve kondüsyonu sağlam orta yaşlı bir vatandaş aranmaktadır. Çünkü büromuzda çift sepetli basket maçı yapabilmemiz için yedi kişilik memur kadromuzu sekize çıkarmamız gerek mektedir...

Bu koşullara uyan memur vatandaşımız kısa bir süre sonra basketbol piyasasına büyük umutlarla sürülüp büromuza çok büyük paralar kazandıracaktır...

Tele LAKLAK

TV'NİN YENİ PROGRAMI: RİZİKO

MUHİTTİN TV PROGRAMLARINI ELEŞTİRİYOR

T.V. okulundaki öğretmen birazda benimle ilgilensin. Benim okuma yazmam çok kıt olduğu için eleştirilerimi iyi yazamıyorum.

Arada bir benim eve gelip ödevlerime baksın. Zaten yazıları başkasına yazdırıyorum *ayıp oluyor..*

Yahu bu Dallas dizisini oynatmayın artık kardeşim..Adamlar öteki dünyayla telefonla konuşuyorlar biz Beşiktaş'tan Şişli'ye konuşamıyoruz..Nedir bu rezillik be...

NOT: Bazı okuyucular ''Ne biçim adamsın bütün programları eleştiriyorsun..Hiç bir şeyi beğenmez misin?'' diyorlar..Kafamı bozmasınlar onları da eleştiririm vallahi..

LAKLAK TV OKULU'NU BAŞARI İLE BİTİRDİ

TV ÇEKİMLERİ NASIL YAPILIYOR?

YAZAN: GANİ MÜJDE
ÇİZEN: MURAT ALPAY

AĞIR ÇEKİM

Ağır çekim için özel aletler gerekir. Fakat aşağıdaki yöntemle de ağır çekim yapmak mümkündür.

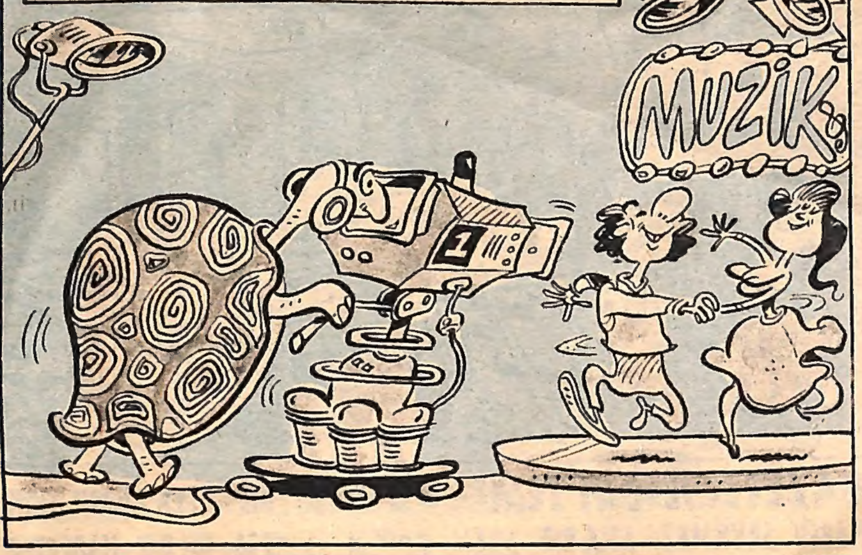

HABERLER

Haberlerden önce gösterilen özetler şeffaf bir cisim üzerine yazılır. Spikerlerle, yazılar böylece aynı anda gözükür..

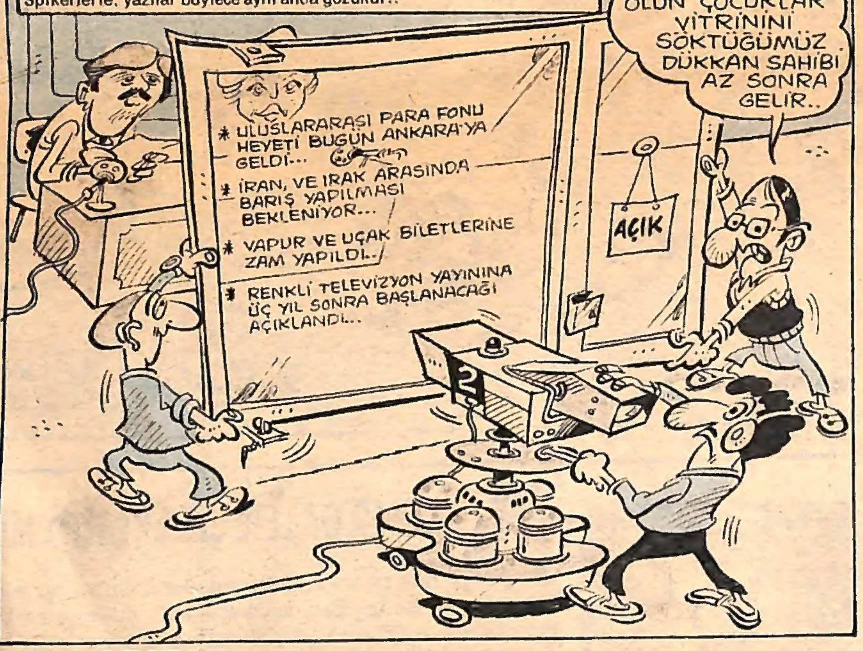

ARIZA

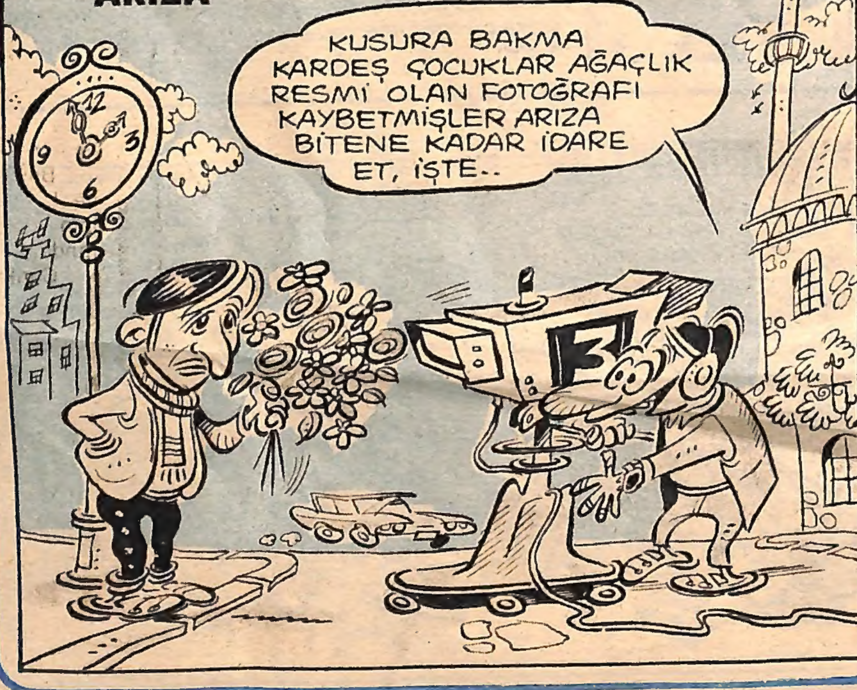

GAZETECİLİK

REKLAM KUPONU
BİZ ÖYLE GAZETELERE VE TELEVİZYONLARA GÜNLERCE REKLAM VERECEK KADAR ZENGİN DEĞİLİZ AMA BU REKLAM KUPONUNU KESİP TELEVİZYONUNUZA VE GAZETENİZE YAPIŞTIRIRSANIZ BİZİM DE ACAYİP REKLAMIMIZ OLUR..

GAZETECİLİĞİN BABASI: GUTENBERG

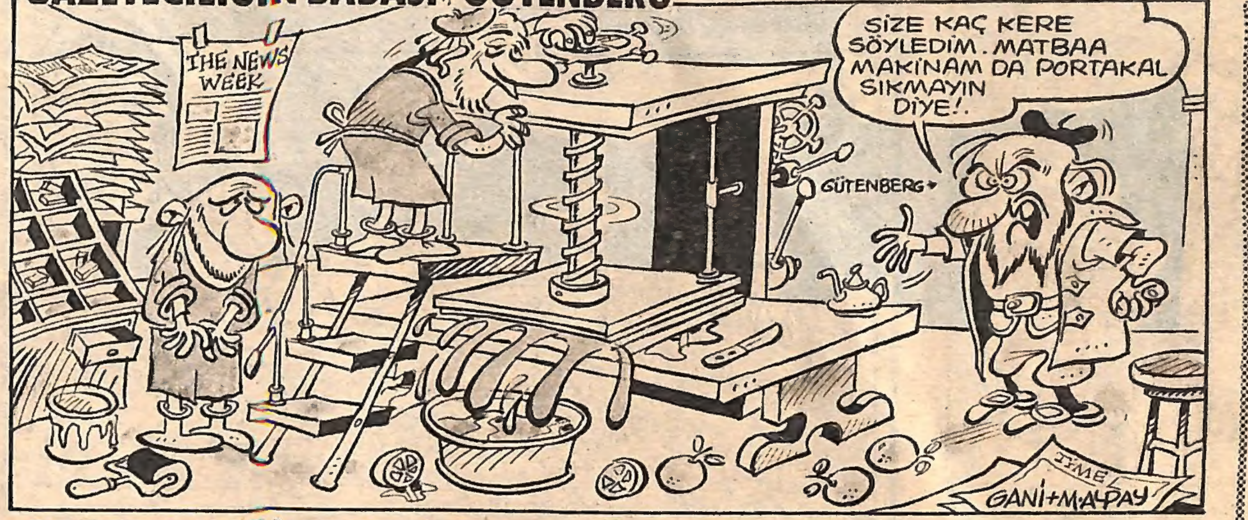

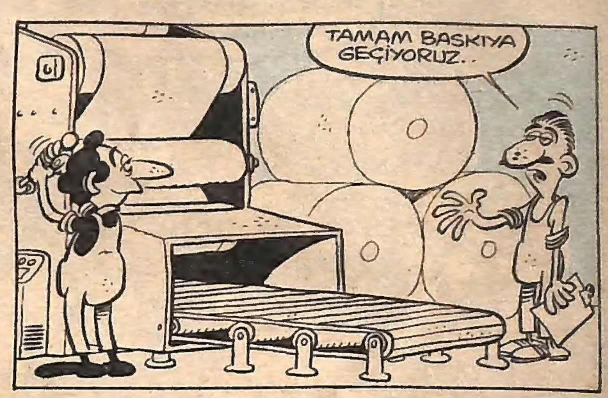

GAZETECİLİĞİN TEMEL KURALI: BİR KÖPEK ADAMI ISIRIRSA HABER SAYILMAZ, AMA BİR ADAM KÖPEĞİ ISIRIRSA BU BİR HABERDİR

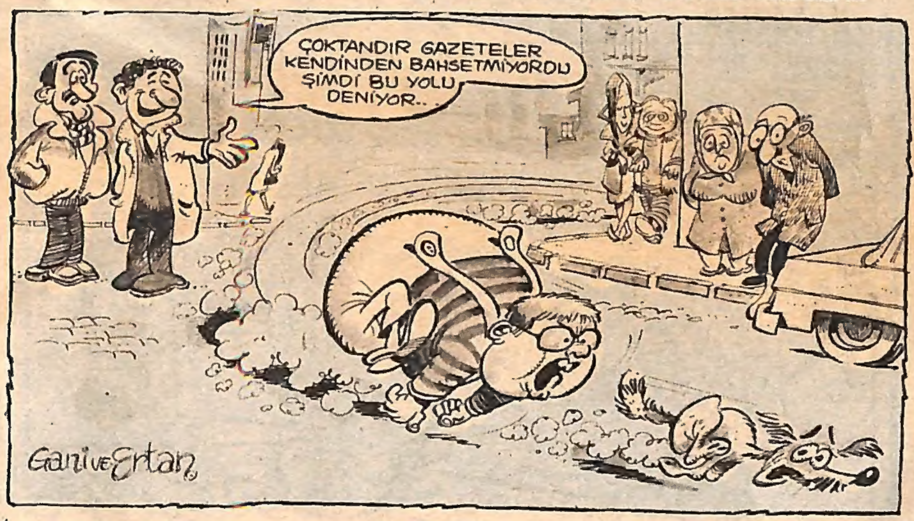

BU NEDİR?

CEVAP: Karadenizli Muhabir Temel'in Fotoğraf Makinasıdır.

SPOR MUHABİRLİĞİ

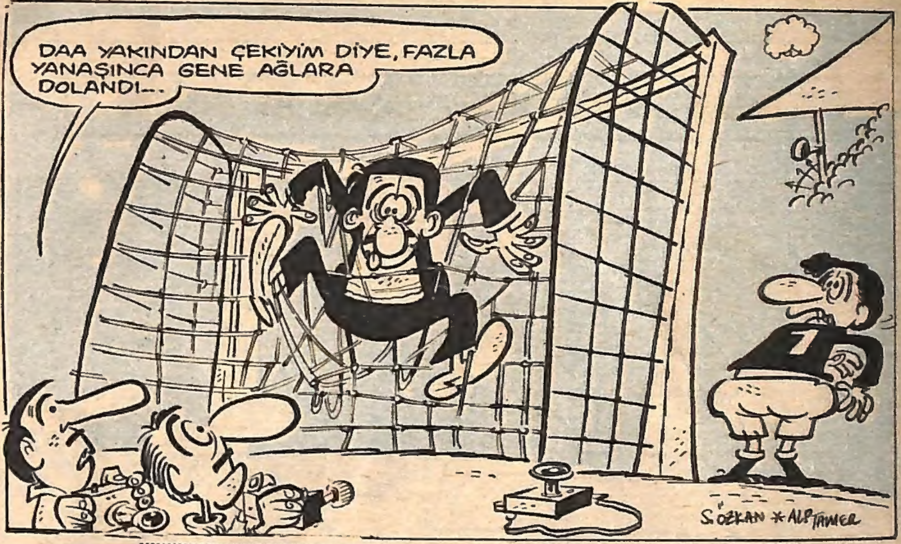

HEY GENÇLER GAZETE ÇIKARTALIM MI?

Ben gazete çıkartmayı kafama koydum yalnız biliyosunuz gazete tek başına çıkartılmaz, onun için okuma yazması olan, en az dört beş kere fotoğraf makinesi görmüş elemanlara ihtiyacım vardır. Eğer kendinizde bu vasıflar bulunuyorsa gelin gazete çıkartalım, sonra çıkarttığımız gazeteleri de biz okuyalım... Varmısınız?.. Hadi...

SAVAŞ MUHABİRLİĞİ

bayan Laklakçılar

EN KRAL MİZAHI BİZ HANIMLAR PIŞIRIRIZ

Serçe'den al haberi

ORHAN GENCEBAY İLE BAŞBAŞA (3)

-Orhan, aile kavramına sen nasıl bakıyorsun, toplumumuzun aile kavramını benimsiyor musun?

-Toplumumuzda aile çok önemli. Tecrübelerle de sabittir ki sağlıklı bir aile kurumu insanın çok daha huzurlu ve başarılı olmasını sağlar. Ben 43 senedir bir yastıkta kocayan bir ailenin oğlu olarak aile meselesine onların baktığı gibi bakıyorum. Başımdan bir ayrılık olayı geçmesine rağmen aile müessesesine olan saygı ve sevgimde daha doğrusu temel görüşümde değişen bir şey olmadı. Şu anda Sevim hanımla henüz resmi bir bağımız yok. Ancak kısa bir süre sonra gerekli formaliteleri yerine getirerek beraberliğimizi resmi olarak da noktalayacağız. Ben öncelikle insanların birbirlerine verdikleri sözün önemine inanıyorum. Sevim hanımla birbirimize sözverdikve busöz doğrultusunda kendimize göre bir aile düzenini sürdürüyoruz. Ancak toplumun kurallarına ters düşmemek için gerekli kanuni işlemleri de yerine getireceğiz. Şu ana kadar bir takım pürüzlerimizi çözmek için bekledik.

-Peki Orhan, genel olarak kadın erkek ilişkisine nasıl bakıyorsun?

-Önce insan vardır. Kadın erkek ayrımı varsa eğer sonra gelir. Doğal olarak anahtar kilit örneği her iki cins de birbirinden ayrı düşünülemez. İki insanı bir arada tutan şeyler önce onları insan yapan değerleridir. Önemli olan kadınla erkeğin kendi ölçüleri içinde ortak bir buluşma noktası yakalamalarıdır. Biz bu buluşmayı sağladığımız inancındayız.

-Yahu Orhan, biz sözüm ona gırgır röportaj yapacaktık. Amma ağırbaşlı ciddi adamsın. Bari bize komik bir şey anlat...

-Eskiden memleketimizde soyadı kanunu çıkmadan önce genellikle insanlar lakaplarıyla anılırdı. Hâlâ da bu gelenek sürüyor. Samsun'da da çok kişinin lakabı vardır. Örneğin: İskelet Mehmet, Kel Ali, Dudak Emin, Kıllı Mustafa, Boru Cemal, Çamur Şevket, Aşık Noksanî gibi...

Dudak Emin lakabıyla tanınan arkadaşımın başından geçen bir olayı anlatayım size. Benim çok güldüğüm, hem de üzüldüğüm bir hikayedir. Dudak Emin bir şirkette çalışırken, o şirketin müdürünün annesi Samsun'un kazası Kavak'ta vefat etmiş. O sırada Kavak'ta tabut bulamamışlar. Dudak Emin de şoförlük yapıyor. Müdür Kavak'tan telefon açıp "Dudak Emin'e söyleyin, burda tabut bulamadık, bir tabut bulup gelsin" diyor. Dudak Emin de acele bir tabut alıp kamyonetin arkasına attığı gibi akşamüzeri Kavak'a doğru yola çıkıyor. Kamyonet olduğu için tabut arkada açıkta. Tam Samsun'dan çıktığında da yağmur başlıyor. Yola çıktıktan bir süre sonra yağmurdan ıslanmış bir köylü işaret ediyor. "Hemşerim sevabına gideceğin yere kadar beni de alıver" diye. Emin yanı eşyalarla dolu olduğundan köylüyü arkaya alıyor. Köylü bakıyor bir tabut. "Bari yağmurdan ıslanmayayım" diye tabutun içine giriyor. On beş, yirmi dakika daha geçiyor, derken iki köylü daha "Hemşerim bizi alır mısın?" diye rica ediyorlar. Emin onları da alıyor arkaya. Köylüler arkada tabutu görünce "Allah rahmet eylesin, mefta varmış" diyerek kenara büzülüyorlar. Tabutun içindeki köylüye de rehavet çökmüş uyuya kalmış. Sesleri duyunca uyanıyor. Tabutun kapağını aralayıp soruyor.

-Hemşerim, yağmur dindi mi?

Emin'in bir şeyden haberi yok, giderken bir bakıyor ki arkadaki ilk aldığı köylü kamyonetin camını nerdeyse kıracak. Kafa, kol, yumruk, dehşet içinde cama vuruyor adamcağız. "Ne oldu acaba?" diye kenara çekiyor kamyoneti. Meğer adamların ikisi bizimki tabutun kapağını aralayıp da "Yağmur dindi mi?" diye sorunca kendilerini aşağı atıyorlar. Bir ölü bir yaralı, öteki de kafayı üşütüyor zaten. Dudak Emin iki sene yargılandı bu yüzden.

-Aman Orhan, komik diye anlattığın olaya bak... Kalbim sıkıştı... Peki ben sana bir şey sormak istiyorum. Senin için Arap radyolarından çalıp çalıp beste yaptığını söylüyorlar. Hiç utanmıyor musun çalıp çırpmaya?

-Ben aslında çok utangaç bir adamımdır...

-Ama hırsızlığı severim diyorsun...

-Tövbe estağfurullah... Yahu bu lafları yıllardır söylüyorlar. Yani iyi bir şey yapmak için ille çalmak mı lazım? Sanki bizde hiç marifet yok. Benim yaptığım her eser bana aittir. Ancak dünya üstünde etki altında kalmayan kimse de yoktur. On yaşımdan beri beste yapıyorum ben, elim tuttukça, ömrüm yettikçe de yapacağım. Şu ana kadar yaptıklarım da A'dan Z'ye kadar düşünecek olursak a ve b'dir. Çığır açabilecek fikirlerim var, ancak biraz daha zaman istiyor. Araştırmalarımı sürdürüyorum.

-Peki Orhan Arabesk nedir Allahaşkına?

-Valla ben de şaşırdım. Benim yaptığıma arabesk diye bir ad taktılar. Öyle de sürüp gidiyor. Aslında arabesk gidiyor. Aslında arabesk aşağı yukarı bütün dünyaya mal olmuş bir deyim. Bale de bile var figür olarak. Ciddi olarak oturup kitabını yazmak istiyorum.

-Orhan ben bir şeyi merak ediyorum. Sen niye böyle göğsünü şişire şişire dolaşıyorsun? Ne var yani böyle hindi gibi kabaracak?

-Yahu bu yüzden adımız kasıntıya çıktı. Hindilikle ne alakası var. Vaktiyle çok spor yapmaktan bu. Özellikle de halterden. Halter çalışanların kasları öyle bir gelişiyor ki insan ister istemez şişine şişine dolaşıyor. Ayrıca benim ki de bir şey mi? İki kolunu otuzar santim açıkta tutanlar var bu yüzden.

-Genellikle insanlarla iyi ilişkiler kuruyorsun. Zorunlu olarak kavga ettiğin oldu mu ve bu kavgada karşı tarafa ne oldu?

-Çocukluğumda bir keresinde haksız yere arkadaşımı dövdüğü için bir oğlanı ayağımın altına aldım. Ama kıyıp da vuramadım bir türlü. Sonra arkamdan taş attı kafama. Dönüp yine ayağımın altına aldım. Yine kıyamadım. O da pes etti zaten. Bir keresinde de iki hergele kendi mahallelerinde aralarına alıp bir güzel benzettiler beni. Sonra da ben onları teker teker yakalayıp okşayıverdim (!)

Yahu size bir çay bile pişiremedim. Ama vallahi bilmiyorum. Bir kere yapmaya kalktım. Biri bana bir avuç çayı kaynamış suya at, bekle. Çay önce dibe çöküp sonra suyun üstüne çıkınca oldu demektir dedi. Benim elim de biraz ufaktır. (Yumruğum bizim hatunun suratı kadar var.)

-Eeeeee?

-E'si mürekkep gibi bir şey oldu...

-Peki çaydan vazgeçtik. Kızlarla aran nasıldı?

-Eh...Severdim kızları... Hiç unutmam Samsun'daydık başka bir şehirdeki bir kıza aşıktım. O günlerde gazetede bir yazı çıktı. Dünyaca ünlü bir falcı "İki şubatta kıyamet kopacak" diye kehanette bulunmuş. Kalktım otuz saat yol tepip kızın bulunduğu şehre gittim. Bari onun yaşadığı yerdeyken kopsun kıyamet diye. Kıyamet kopmadığı gibi kızı da göremedim. Otuz saat de geriye teptim Kız yüzünden açılmış boş mezarın içinde bile yattığım oldu. Bir kere yüzünü göreyim diye yine âşık olduğum bir kızın evinin karşışındaki mezarlıkta sabahladım. Resmen açılmış boş bir mezarın içinde...Bekçi yakalamasın diye...

-Gördün mü bari kızı?

-Yok...Gene göremedim...Bir keresinde yine onu görebilmek için on dört saat kapı deliğinden gözetledim...

-Gördün mü?...

-Yine göremedim...

(DEVAMI HAFTAYA)

ÖZDEN ÖĞRÜK

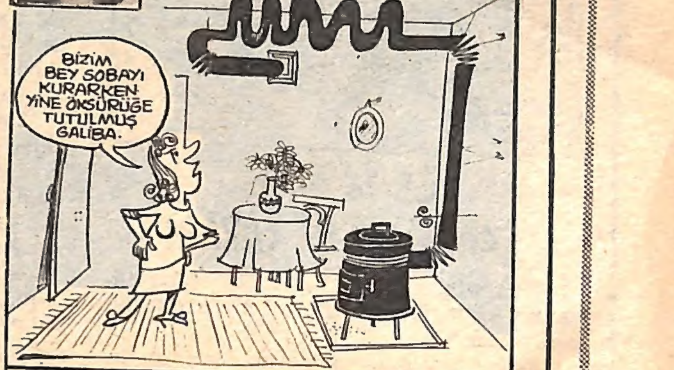

DEFNE İŞCEN

GÜLAY BATUR

MERAL ONAT

Süavi'nin Size Bıraktıkları

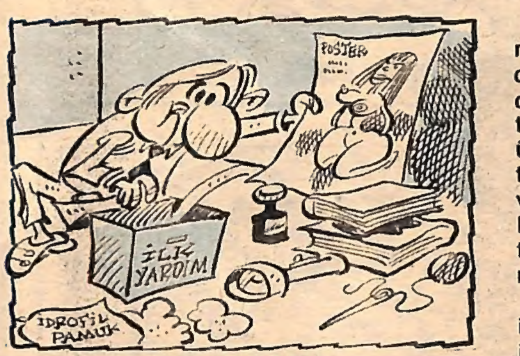

İLK YARDIM ÇANTASI NE İŞE YARAR?

İlk yardıma muhtaçsanız derhal bir ilk yardım çantası alınız, sonra son yardım hiç para etmez...

İlk yardım çantasında acaba neler bulunur?.. Bunun hakkında türlü çeşitli fikirler ortaya atılmışsa da gene de çantayı bir zahmet açıp içine ufak ufak bakmakta yarar vardır... Lütfen herkes toplanmasın da çantayı açalım arkadaşlar...

Bakın ilk yardım çantasının içinden neler çıktı:

Büyük boy iki pamuk.. Bir elektrik feneri... İlk ve Son adlı bir roman... İki adet cımbız... Yarıya kadar içilmiş bir şişe tentirdüyot... Sterapastoskop... Sekiz adet muhtelif boyda dikiş iğnesi... Jiklet... Alfa uzay üssünün renkli fotoğrafları... Linda Kristian'ın büyük boy dev posteri... Yardımsevenler Cemiyeti'nin teberru makbuzu... Bir dakka efendi kardeşim. İlkyardım çantasından bahsediyordunuz, içinden çıkanların bunla hiç bir ilişkisi yok...

Evet sayın ve mahcup okurlarım. Bütün ilk yardım çantalarında bu gibi ilkyardımla ilgisi olmayan şeyler çıktığından bu gibi çantaların da insana hiç bir yardımı olmayacağı ve gene gereğinde ilkyardımdan vazgeçip yardım gelinceye kadar kendinizi kadere bırakmanızı anlamanız bakımından yukardaki aburcuburu saydık... Nasıl cankurtaran simidi, yangın söndürme aleti, dezenfekte cihazı, imdat kolu bir işe yaramıyor, ilkyardım çantası da ancak çocuğunuzun mektup çantası olarak kullanılabilir... Şimdiye kadar ilkyardım çantası sayesinde ilkyardım alan kimse görülmemiştir.. Ufacık bir çantadan yardım bekleyecek kadar saf mısınız, rica ederim...

Suavi Sualp

GERZEK KEMANCI KERIM

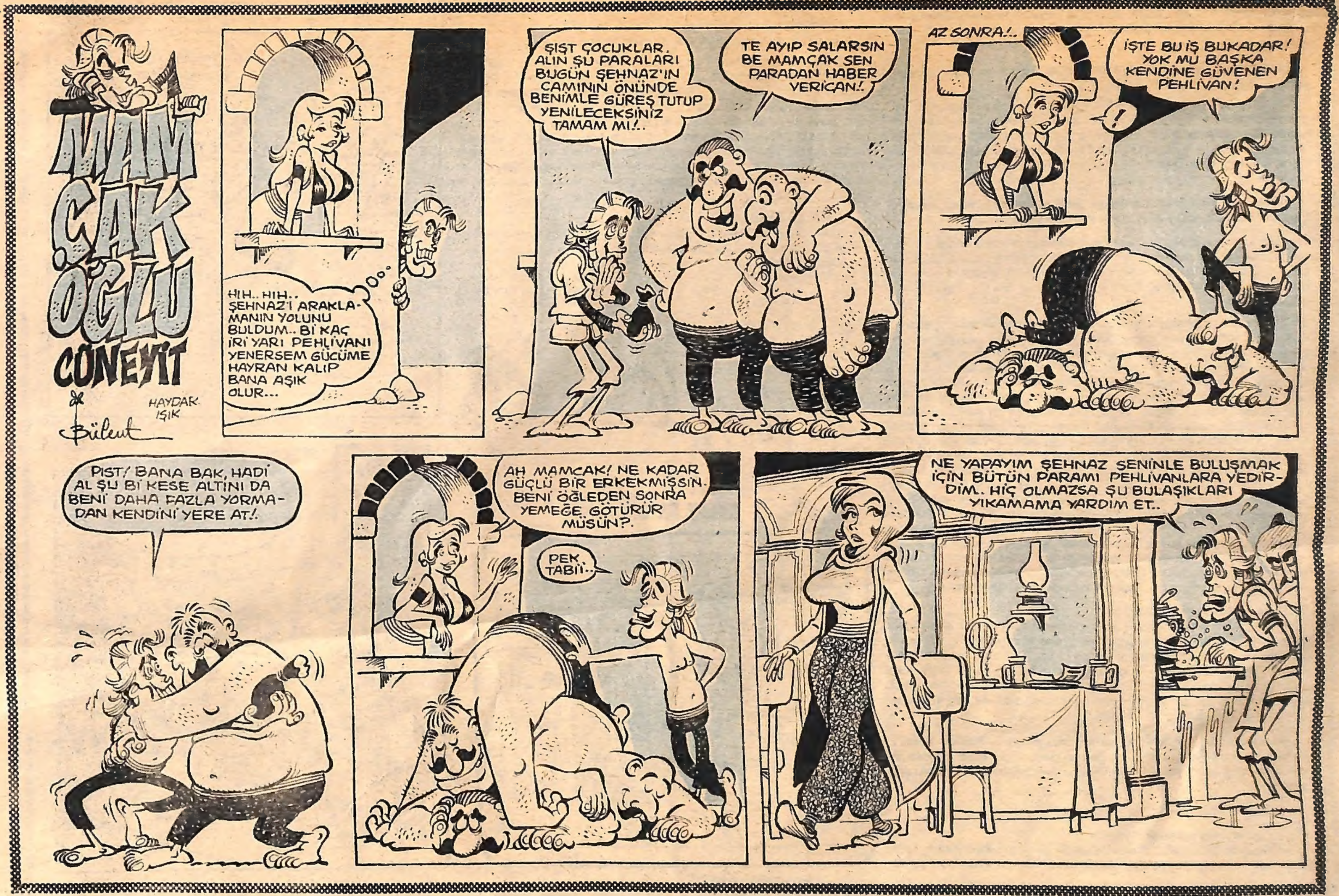

TOPHANELİ RIZA BROKE SHIELDS İLE GÖRÜLDÜ

Dün gece Çiçek Pasajı'nda iyice piizlenip sinemaya dalan Tophaneli Rıza çıkışta duvardaki Broke Shields afişini söküp koltuğunun altına aldığı gibi sokaklarda dolaşmaya başlamıştır. Çevrenin şaşkın bakışları arasında Broke Shields ile birlikte görülen Rıza'nın elinden afişi, sinemanın yer göstericisi Mahmut gelip bi güzel dayak attıktan sonra almış ve Rıza ile Broke Shields aşkı buruk bir şekilde sona ermiştir...

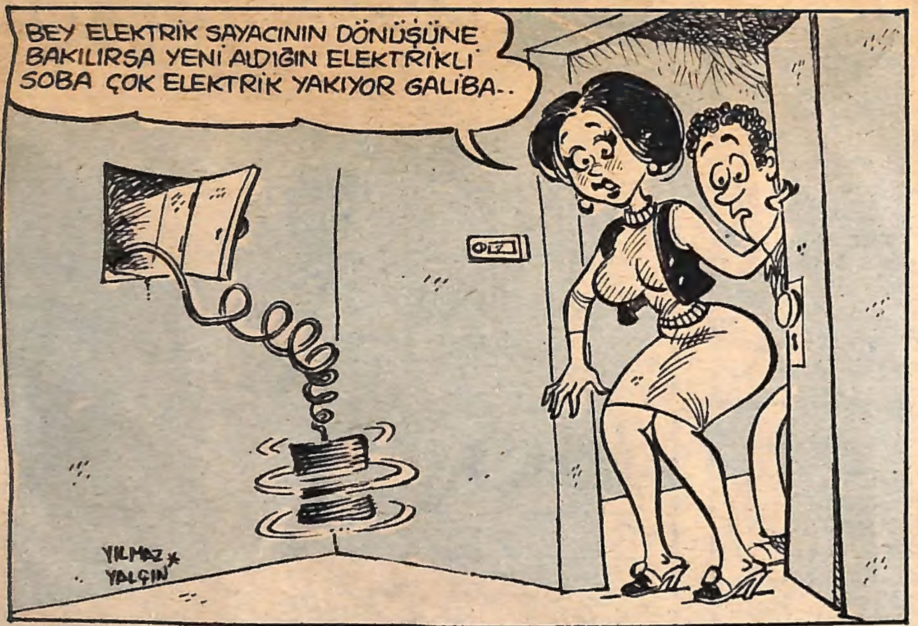

AYIN PLAKLARINI DİNLEDİK

YAZAN: YILMAZ OKUMUŞ + HAYDAR IŞIK

ÜMİT BESEN

(ISLAK MENDİL):

Islak Mendil adlı parçasıyla müzik dünyasında kafa atıp burun farkıyla öne geçen Ümit Besen, geçtiğimiz günlerde nezle olup ıslattığı mendilleğe bakıp ''Islak Mendil'' adlı bestesini yapmıştır. Müzik dünyasında dolaşan bir habere göre sanatçı kağıt mendile gelen zamla ilgili olarak ''Zamlı Mendil'' adlı yeni bir beste yapacakmış...

Sanatçı son günlerde bestelerini piyanonun içinde yapıyor...Çünkü kiralık ev bulamadığı için her gün piyanosunun içinde yatıp kalkıyor.

GENESİS (ABACAB):

Genesis bu parçayla İngiltere'nin bir hafta elektriksiz kalmasına yol açtı. Çünkü topluluk bu parçayı yaparken bir günde 1600 kilowatt elektrik harcayınca İngiltere Fransa'dan elektrik almasına rağmen yine de bir hafta elektriksiz kaldı...

Topluluk Abacab adlı parçasında yeni sesler çıkarmak için Sintsayzır, Cipsingitar, Timpani, Star gibi henüz tanışmadığımız müzik aletlerini birbirlerine ekleyip monte edince Nobel Fizik Ödülü'nü kazandı. Çünkü bütün bu aletler birbirine eklenince tansiyon ölçen yeni bir alet ortaya çıktı.

BARIŞ MANÇO

(KENDİMİ HIYAR GİBİ HİSSEDİYORUM):

Sanatçı parçayı turfandan tanesi 150 liraya 6 tane salatalık alınca ''Ah ulan hıyar kafa, 900 liraya hıyar alınır mı?'' deyip bestelemiş... Aldığımız bir habere göre İbo da ''Kendimi domates gibi hissediyorum'' adlı bir şarkı besteleyecekmiş.

Barış Manço, parçada hıyarın ''D'' vitamini içerdiğini ve yararlı bir sebze olduğunu anlatıyor. Ayrıca cacık yapanların cacığın içine biraz da maydonoz koymasını istiyor...

Barış Manço konser vermek için büyük bir yer aramaktaydı..Geçtiğimiz günlerde konseri Çukurbostan yakınlarında bir hıyar bostanında vermeyi kararlaştırdı. Böylece dinleyiciler parçaya uyum sağlayıp hem de etraftaki salatalıklardan yiyebilme olanağına sahip olacaklar...

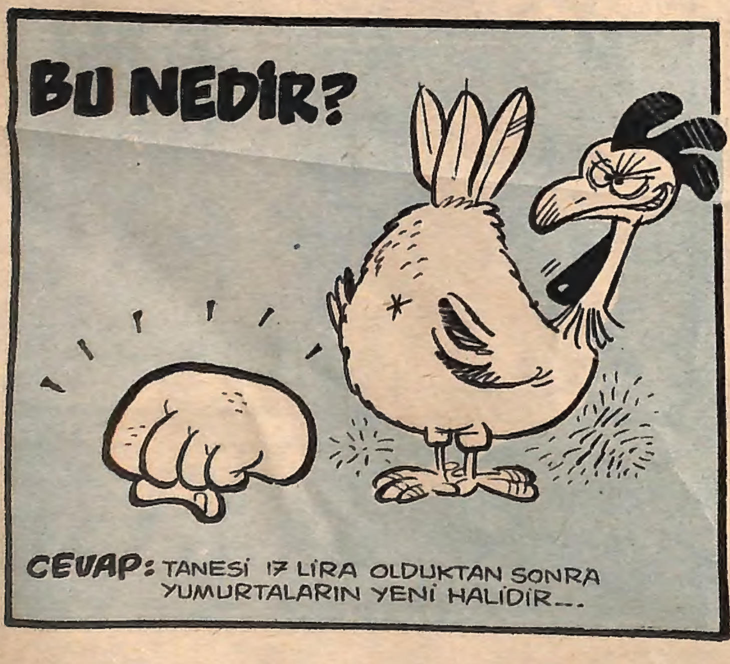

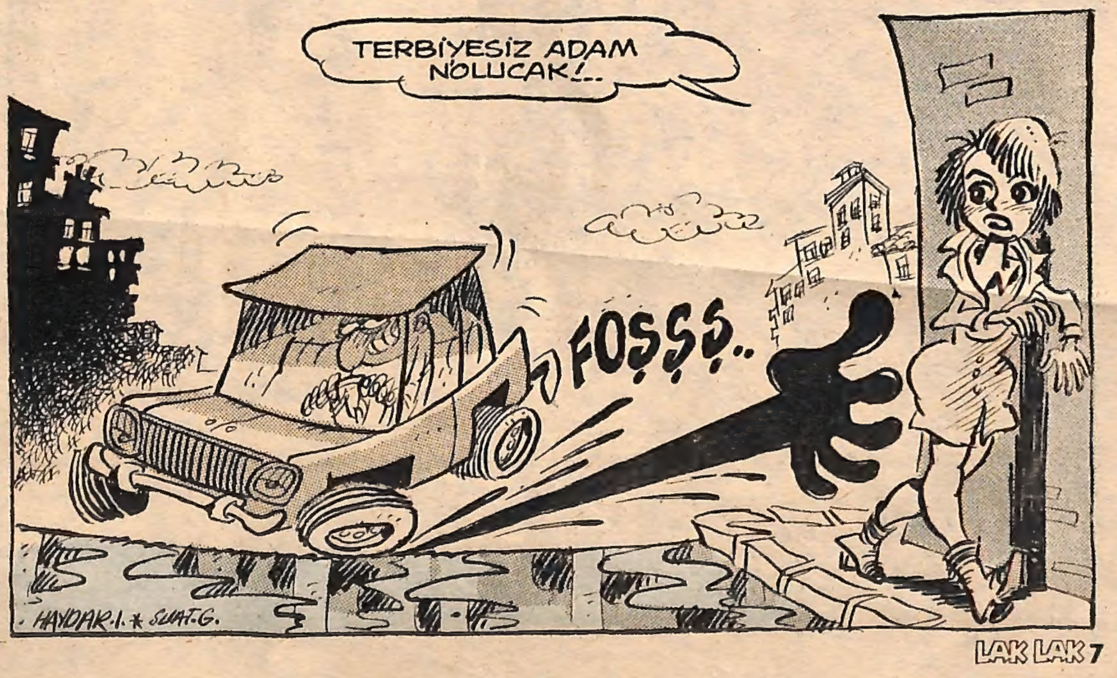

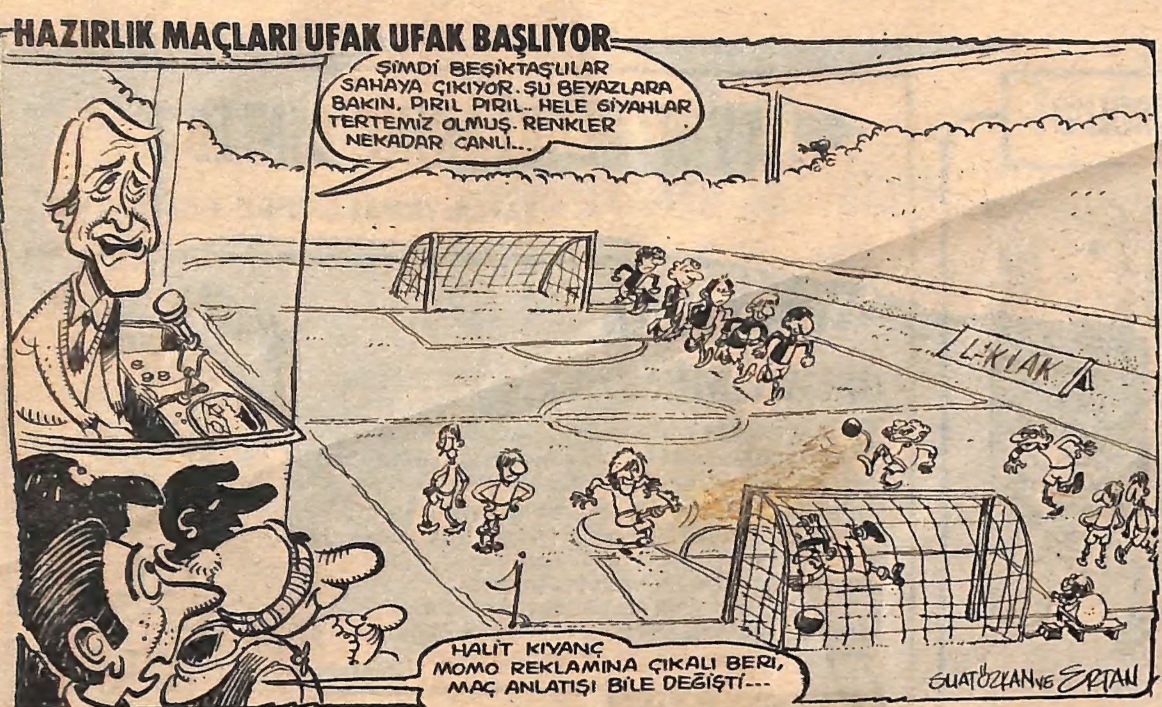

SPOR

RİNGLERİN ÇOK SERT OLDUĞU ANLAŞILDI

Sık sık nakavt olup kelek durumlara düşen boksörlerimizden Niyazi Nakavt muhabirimiz Mehmet Güngöre'ne yaptğı açıklamada ''Valla abi ben sık sık nakavt olurum..Ama sağlımada gayet önem veririm..Rakibimden yumruğu alıp yere düştüğümde betona çarpmışa dönüyorum..İnsaf yani federasyonumuz uyuyor mu, en azından yere bir minder döşerlerde rahat rahat nakavt oluruz'' demiştir.

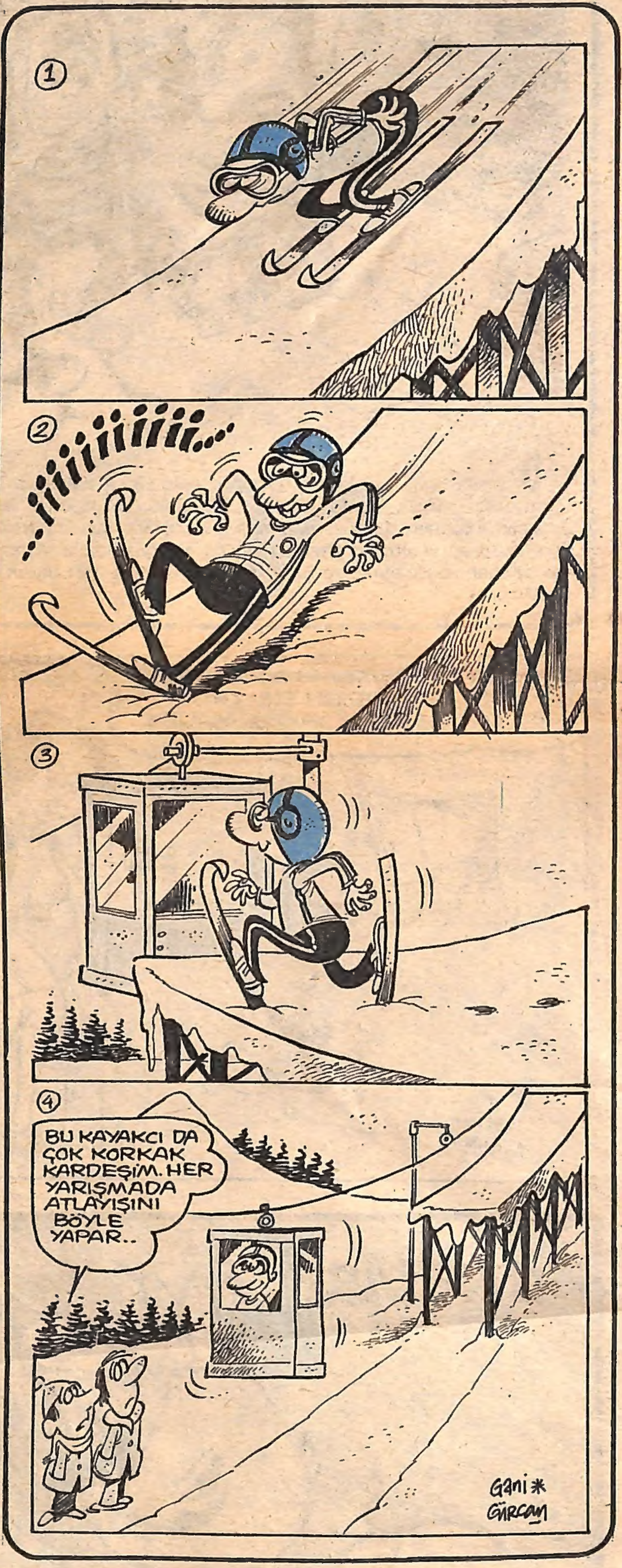

LAK LAK
Laklak 79
Veb Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Yönetmen: TEKİN ARAL Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Müdür: YALMAN AKNAR
TELEFON: 28 50 00
Basıldığı Yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alay Köşkü Cad.
CAĞALOĞLU-İSTANBUL